

Mouzovský žurnál

XIX. ročník

2005

1

OBSAH

Hrátky v Polabí	3
Výprava do Poděbrad a Libice nad Cidlinou	
Drůbež a verbež na horách	5
Sedmý zimní tábor v Lužických horách pod Jedlovou	
Táborové stavby (7)	8
Seriál o historii táborových staveb, tentokrát o dalších stavbách jako nářadovnik, mostek, hřiště a další	
Informace a zajímavosti	11
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

← Obrázek na titulní straně:

Průzkumníci pod křížovou cestou v Jiřetíně pod Jedlovou

Vážení čtenáři,

je tu opět první číslo Nouzovského Žurnálu v novém roce. Letos neproběhly žádné zásadní změny vzhledu vašeho oblíbeného časopisu. Loňská změna formátu byla přijata kladně, a proto předpokládáme její zachování do dalších ročníků. Za zmínku stojí, že už ten příští ročník bude jubilejní dvacátý.

vaše redakce

Nouzovský Žurnál, ročník XIX, číslo 1

vyšlo 1. dubna 2005 v Kolíně - uzávěrka 27. března 2005

foto: Slon, Ještěř, Šed'a, archiv Průzkumník

číslo 2 vyjde v červnu 2005

internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail: info@pruzkumnik.cz

HRÁTKY V POLABÍ

Tak vypadá originál a takto to vidí Ted (ve výřezu)

První výprava roku 2005 se konala 15. ledna. Nato, že byl leden, bylo počasí téměř jarní. Průzkumníci pod vedením Jeníka odjeli vlakem do Poděbrad, kde se v parku u nádraží nejprve věnovali umělecké činnosti. Dostali totiž za úkol najít a nakreslit zdejších šest soch. Výsledky byly opravdu zajímavé. Zatímco někteří načrtli sochy celkem věrně, mnozí se naopak pěkně vyřádili. Našli se i jedinci, kteří se pokusili o založení nových uměleckých směrů. Otázkou zůstává, jestli by si zasloužili přijetí na některou uměleckou školu nebo spíše do psychiatrické léčebny.

Pak Průzkumníci prošli kolonádou na náměstí. Zde Jeník každému koupil lázeňské oplatky. Všichni byli spokojeni a vůbec jim nevadilo, že nad obchodem je velký nápis Second hand. Pak se vydali podél Labe k soutoku s Cidlinou.

Přestávku si udělali u jednoho ze slepých ramen, kde si na břehu rozdělali oheň. Pravda, bylo k tomu třeba soustředěného úsilí, ale nakonec se podařilo. Ještě a Aleš objevili nový způsob surfování. Stačí k tomu obyčejné prkén-

Náměstí v Poděbradech s králem Jiříkem a lázeňskými oplatkami ze sekáče

HRÁTKY V POLABÍ

ko a nějaký vyvýšený předmět, třeba lavička bez opěradla. Položíte si prkénko na betonový držák opěradla a vyskočíte na něj. Schválně, jak dlouho se na něm udržíte, pokud vůbec. Ještěr i Aleš se postupně zdokonalovali a kupodivu si neublížili.

Po polední pauze a několika masových hrách na louce se Průzkumníci přesunuli o něco dále k soutoku. Zde pokračovaly masové hry na louce. Někteří vedoucí vytvořili pomocí gumového lana obří prak a zkoušeli přestřelit Labe. Ukázalo se, že je to nesnadný úkol. Prak se choval dost zákeřně. Někdy se podařilo vystřelit klacek třeba až do dvou třetin řeky, jindy se to nějak zamotalo a klacek letěl na opačnou stranu. Pak někomu napadlo se na gumové lano přivázat a jít tak daleko, co to jen půjde. Nejdál došel Ještěr. Pak lano prasklo a Ještěr dostal asi největší výprask v životě.

Výpravu ukončili v Libici nad Cidlinou na slavníkovském hradišti. Z Libice pak odjeli vlakem domů.

Ještěr surfuje na lavičce

Idylka u ohýnku

Hradiště Slavníkovců v Libici nad Cidlinou

Práče Aleš

Jeník na gumě

Ztrestaný Ještěr

DRŮBEŽ A VERBEŽ NA HORÁCH

Bezbožníci pod Křížovou horou

Již 7. zimní tábor proběhl 20. až 26. února 2005 opět pod Jedlovou. A jak už bývá u reportáží ze zimního tábora zvykem, probereme si nejdříve meteorologickou situaci této zimy. Už snad ani nemá cenu zdůrazňovat, že tato zima byla výjimečná, protože takové jsou poslední dobou všechny zimy. Každá je něčím zvláštní a každá je jiná. Jestli jednou po letech přijde nějaká normální zima, bude výjimečná tím, že je normální. Tahle zima byla zvláštní tím, že se jí mezi nás příliš nechtělo. Až do poloviny ledna bylo poměrně teplo, sních téměř žádný. Pak ale přišlo výrazné ochlazení a hlavně vydatné sněhové srážky. Na horách napadlo nejvíce sněhu za posledních 40 let. V Krkonoších na Labské boudě naměřili neuvěřitelných téměř 3,5 metru sněhu. Tentokrát tedy vyrazili Průzkumníci na Jedlovou bez obav. Sněhu bylo dost.

Původně měli bydlet v Omikronu jako minule, ale přetrvávající problémy s topením způsobily, že Omikron byl mimo provoz. Průzkumníci nakonec zakotvili ve Slovanu, tedy přímo u sjezdovky, což nemělo chybu. Starostův bratr Tomáš opět vypomohl s odvozem lyží a batohů - díky.

Asi vám vrtá hlavou název reportáže. Pojem Drůbež vymyslel Aleš a pojmenoval tak souhrnně obě vedoucí zájezdu - Kačenky. Kačka

Ondra v plné jízdě

Kačenka a Kačenka

Krtek na lyžích - bez komentáře

Zasněžený vrchol Jedlové

Kosmas - fantom sjezdovky

na oplátku zavedla označení Verbež pro Aleše a ostatní.

Hlavní náplní zimního tábora bylo pochopitelně ježdění na lyžích. Díky tomu, že bylo dost sněhu, jezdilo se až z vrcholu Jedlové. Ráno byl sníh umrzlý a rychlý a během dne postupně měknul a zpomaloval. Aleš trénoval jízdu na snowboardu a už mu to celkem šlo. I Jeník si to zkusil, ale bylo znát, že teprve začíná, nicméně dělal slibné pokroky. Ostatní, kteří si toto ďábelské prkénko zkusili, většinou přišli snadno k pěkným modřinám.

Je třeba poznamenat, že to, co na lyžích předváděla naprostá většina dětí, nemělo s jakýmkoli stylem lyžování nic společného a

Kotrmelce v prašanu, aneb hromadná výroba sněhuláků

Večerní lyžování na Mezičkách pod Tolštejnem

kvalita sněhu na tom neměla žádný podíl. Učineným fantomem sjezdovky byl Kosmas řítící se z kopce s široce roztaženými rukama i nohama. Konkurence ale byla vysoká. Krtkovi se podařilo za jízdy sejmout Slona, když mu přejel přes špičky lyží. Ještě že na sjezdovce nebylo příliš mnoho lyžařů.

Kromě lyžování ještě Průzkumníci v úterý opět navštívili liberecký akvapark, ve středu si nakoupili sladkosti v Jiřetíně pod Jedlovou a pak překonávali náročné etapy na Křížové hoře. V pátek nechybělo tradiční zakončení v restauraci na Tolštejně. Nelze opominout ani dvě diskotéky ve Slovanu, kde se dokonale vyřádili.

Co dodat na závěr? Snad jen přání, aby i příští zima nebyla chudá na sních, aspoň na přelomu února a března, kdy Průzkumníci opět vyrazí na hory.

DJ Lucas

To se to Slonovi jezdí, když to umí

Ve víru diskotéky

Johny Travolta zamlada

TÁBOROVÉ STAVBY (7)

Další stavby

Důležitou stavbou je také nářadovnick. Všem je jasné, že na táboře se bez nářadí neobejdete. V Hryzelích představoval nářadovnick jen jednoduchý přístřešek připevněný k plotu mezi kuchyní a brankou v rohu lesa. V Nouzově k tomuto účelu nejdřív sloužil hangár. V roce 1987 v souvislosti se zahájením provozu nové kuchyně byla k tomuto účelu přestavěná stará kuchyň. Byla odříznuta a zbourána stará jídelna a nářadí se nastěhovalo do regálů bývalého zásobáku. Stará kuchyň tak sloužila až do roku 1997. O rok později už na jejím místě stála nová moderní stavba.

V roce 1996 v rámci celotáborové hry o divoších kluci zřídili a provozovali tzv. potní chýši, což nebylo nic jiného než jakási primitivní sauna. O rok později na tradičním týdnu rodičů s dětmi proběhlo budování sauny velké. Koza sehnal saunová kamna za hubičku. Komín zatím provizorně představovala plechová roura. Začátkem října 1998 se staví zděný komín sa-

Nářadovnick v Hryzelích, malá budka vpravo obsahuje rozvod pro elektrický hlídač, dole na zemi jsou akumulátory (1973)

Stavba nového mostku (1999)

Nový nouzovský nářadovnick (2001)

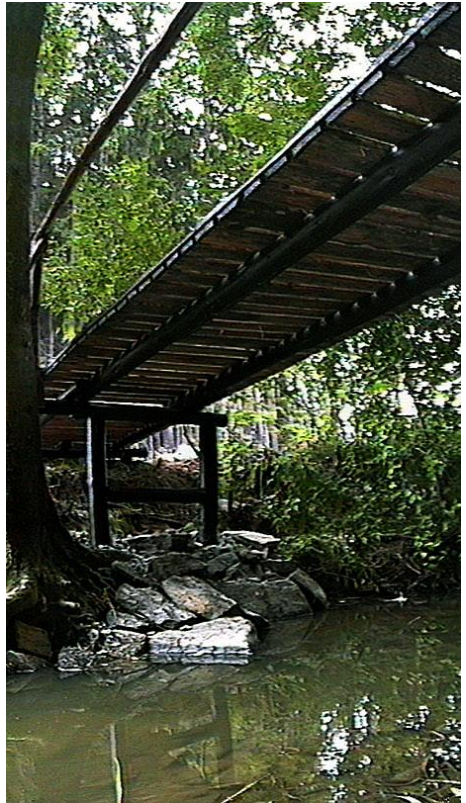
ny během akce Staří páni. Všichni sice saunování neholdují, ale když jsou během tábora deště, je sauna ve funkci výkonné sušárny k nezaplacení.

V té době už se dlouho diskutovalo o podobě a umístění stabilního mostku přes potok. Jednoduchá lávka na cestě k latrinám a odpadovce měla tu zásadní nevýhodu, že fungovala v podstatě jen během léta, protože na podzim musela kvůli sjíždění Vavřince z vody, aby nepřekážela vodákům. Nepříjemnosti nastaly také v roce 1997, kdy rozvodněný potok lávku zaplavil a značně tak omezoval chod tábora. Původ-

ně se uvažovalo, že nový mostek bude stát nad jezem, aby se zjednodušil přístup od autobusové zastávky. Nová dámská latrina se proto v roce 1994 stavěla nedaleko jezu, aby to nebylo daleko. Nakonec bylo rozhodnuto, že mostek bude stát hned vedle stávající lávky.

V říjnu 1998 na „starých pánech“ se Marian se vrhl na technologickou přípravu nového mostku a položil do šterkového lože oba koncové prahy. Mostech byl původně plánovaný jako padací. Vzhledem k tomu, že ve své konečné poloze byl dostatečně vysoko, takže nebylo nutné jej demontovat ani při vodáckém sjíždění Vavřince, zůstalo u varianty demontovatelného středního dílu. Mostek byl dokončen a slavnostně otevřen začátkem tábora v roce 1999.

Mezi stavby můžeme do určité míry zahrnout i hřiště, které sice nemá stabilní polohu, i když se o tom už několikrát uvažovalo včetně návrhu antuky, nicméně každoročně je mu věnována zvýšená pozornost. Slon dokonce přivezl na invazi roku 1995 výkonnou sekačku na trávu. Louka byla už sice posekaná zemědělskou mechanizací, ale s tím Slon nebyl spokojen, protože jeho pozornost se soustředila především na hřiště. Posekal trávu za stany v oblasti budoucí-

Nový mostek (1999)

Marian s motorovou kosou (2003) -
všední obrázek dnešních dní

ho hřiště a spokojeně pokýval hlavou. Sekačka pracovala na jedničku.

Kluci zahájili vyměřování hřiště. Největším problémem bylo vytvoření pravých úhlů. Metoda od oka se ukázala jako málo účinná, především proto, že každý má oči jiné. To už Slon nevydržel a začal na provázku uzlovat Pythagorovu větu - 3 uzly, 4 uzly a 5 uzlů ve stejných vzdálenostech na stranách trojúhelníka vytvoří spolehlivě pravý úhel. Znáte to přece: $a^2 + b^2 = c^2$.

Nakonec tuto etapu Slon zhodnotil slovy:

„Čím víc lidí spolu dělá, tím větší blbosti se vyráběj.“

Tato věta se směle zařadila mezi ostatní Murphyho zákony.

Po vytyčení hřiště pokračovalo sekání. Slon projel se sekačkou hřiště. Pak si lehl na zem vedle sekačky, zkontroloval výšku nožů od země a prohlásil:

„Ještě můžeme níž!“

TÁBOROVÉ STAVBY

A to se opakovalo několikrát, než Slon konečně zhodnotil hřiště slovy:

„Hotovej Wimbledon.“

Samozřejmě se našlo dost těch, kterým šlo to to uctívání boha Wimbledonu na nervy. Tím spíš, když Slon vyhlásil zákaz vstupu na hřiště, pokud bylo po dešti mokré, aby se náhodou nepoškodil povrch. Výsledkem bylo, že otázkou cti každého rebela bylo projít aspoň přes růžek hřiště. Na druhou stranu je třeba dodat, že se chovali k hřišti slušně a trávě neublížili.

Každý zákaz může být k něčemu dobrý. Lucie pronásledovaná Blondákem našla uvnitř hřiště azyl. Blondák nedokázal zákaz překročit a nerozhodně zůstal stát na kraji hřiště.

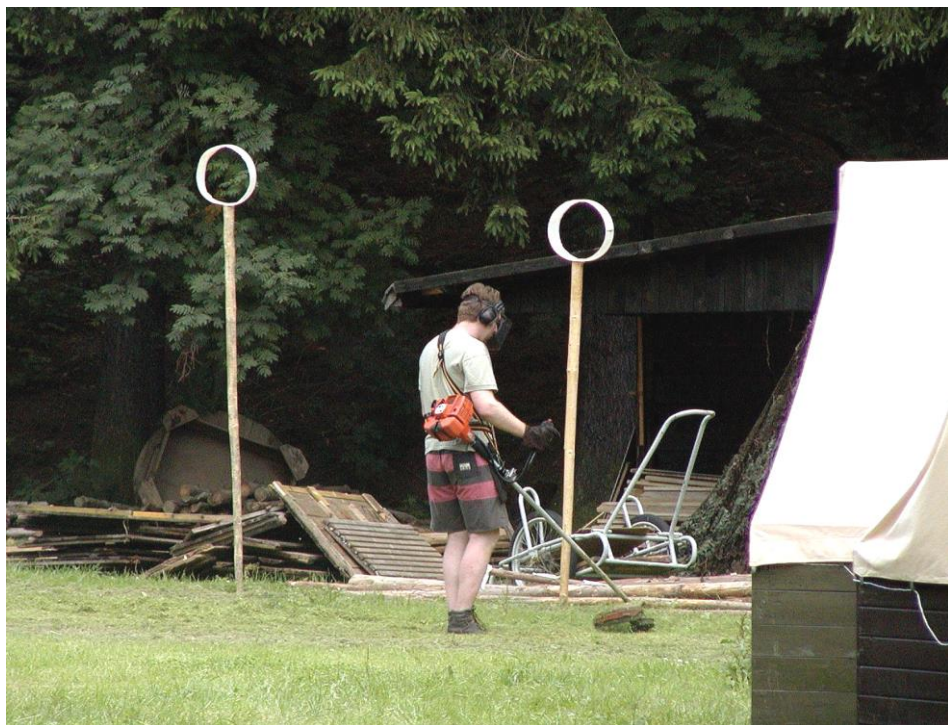
Slon byl v sekání neúnavný a sekal hřiště po celou invazi. Výsledkem bylo hřiště s viditelně nižší trávou než v okolí. Marian Slona jednou chvíli pozoroval a pak prohlásil:

„Tichej blázen. Akorát ten motor dělá bordel.“

Pokračování příště - Tábor

Nový mostek a stará lávka (1999)

Buggy seká hřiště motorovou kosou (2002)

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce:

9. dubna	výprava
23. dubna	výprava
14. května	Vlajková hra - 7. ročník
14. května	výprava
28. května	Nouzovská Třístovka - 8. ročník
11. června	výprava
24. - 26. června	Velký tah
25. června	výprava
2. - 8. července	stavba tábora
9. - 30. července	letní tábor Nouzov
23. července	návštěvní den na táboře

Kokořín - cíl výpravy 9. dubna

Přestavba srubu

V letošním roce by měla proběhnout podstatná část prací na přestavbě srubu, které zahrnují přístavbu další místnosti, zvýšení celého srubu a nové zastřešení. Plány jsou to ambiciózní a Marian se svým návrhem na začátku roku sklídl na poradě upřímný smích, nicméně nejsou ne-reálné. Záleží jen na každém z nás.

Velký bratr nás sleduje

Rčení „Velký bratr tě sleduje“ slyšel asi každý. Jak to může vypadat v praxi, vidíte na obrázku pocházejícího z projektu NASA World Wind, který přibližuje možnosti snímkování planety. Po bližším zkoumání jde až mráz po zádech z toho, co všechno je z té výšky vidět, a to ještě s vědomím, že veřejná data nejsou ta úplně nejpodrobnější.

Sportovní maraton

Ve dnech 4. - 5. března proběhl v tělocvičně kolínského gymnázia opět Sportovní maraton, letos již pošesté.

Dva třináctičlenné týmy spolu po celých 24 hodin hrály střídavě basketbal, florbal, volejbal a sálovou kopanou. Každý sport se hrál dvě hodiny a celá čtveřice se otočila celkem třikrát. Za celou tu dobu padlo přes 2000 branek, košů nebo bodů, což je samo o sobě úctyhodné.

Síly byly víceméně vyrovnané, i když jedno družstvo mělo přece jen trochu navrch. Hráči byli do jednotlivých týmů losováni před zahájením maratону, takže výsledky nejsou podstatné. Podstatné je, že nikdo nevzdal a všichni náročnou akci vydrželi až do konce.

Tento ročník byl úspěšný i po mediální stránce, protože o Sportovním maratónu referovala ve své středočeské příloze 7. března Mladá Fronta Dnes.

Naše kuriozity

Že by nový sport budoucnosti - surfování na lavičce?

K dokonalosti Átě chybí už jen lyže a motorový člun

Kuriozity ze světa

Realita letošní zimy - ledové království v Ženevě

Ani v Praze není bezpečno (postižená ulice se shodou okolností jmenuje Vodičkova)